

بسم الله الرحمن الرحيم

اکنون که یک سال از ارتحال فقیه بزرگ اسلام حضرت استاد آیت‌الله علامه سید محمد حسین طباطبایی می‌گذرد جای آن است که یاد گرامی این حکیم الهی و این فقیه پرهیزکار و این مفسر قرآن و این اسلام‌شناس بزرگ در خاطره نسل کنونی انقلابی ما پایگاه شایسته خود را بازابد و در هنگامه شور و شوق عاشقان لقاءالله که ذخیره هستی را با اشتیاقی تمام نثار اسلام و قرآن می‌کنند، مشعل اندیشه ژرف و راهنمای او در آئینه‌بندان روزگار تجدید شکوه و عظمت اسلام. تابناک‌تر از همیشه جلوه‌گری کند.

امید است که این مجمع دانش پژوهان [و] حکمت‌شناسان آگاه بتواند نقش بزرگ خود را در ادای این واجب تاریخی به تمام و کمال ایفا کند و یاد زنده آن مرد علم را در خاطره روزگار ما زنده‌تر و برجسته‌تر سازد. حقیقت آن است که انقلاب اسلامی کبیر ایرانیان در این روزگار در مبنا و ریشه یک انقلاب فرهنگی مبتنی بر احیای ارزش‌های فرهنگی اسلام است. همه بعدی بودن این انقلاب ناشی از آن است که اندیشه اسلام یعنی محور این فرهنگ آسمانی و الهی اندیشه‌ای همه بعدی است که به انسان از جوانب مختلف می‌نگرد و به جنبه‌های مادی زندگی وی نیز در کنار جنبه‌های معنوی آن بها می‌دهد. به سخنی کوتاه باید گفت: انقلاب ما به معنای حاکمیت اسلام بر ذهن و بر عمل انسان‌ها است و اسلام که همان ره‌آورد پیامبران الهی برای بشر است، یک حقیقت فرهنگی است، یک ایمان است که از آن شیوه زندگی درست و به‌هنگام انسان می‌تراود و جوانه می‌زند، در این انقلاب واقعیت‌های زندگی یعنی روش‌های اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و اخلاقی همه ساخته و پرداخته آن ایمانند. پس در چنین انقلابی مهم‌تر از همه باز پس گرفتن ارزش‌های اصیل فرهنگی و معنوی از دست تطاول روزگاران گذشته و بازگرداندن ریشه‌های فکری و عقیدتی آن ایمان فعال و سازنده به فضای جامعه و حریم دل‌های مردم است در این انقلاب همه تلاش‌های

اقتصادی و سیاسی و نظامی و غیر آن باید بر مبنای این تجدید بنای ایمانی و فرهنگی صورت گیرد و از آن جدا نماند که جدا ماندن از آن انحراف و در نهایت مرگ این انقلاب را معنی می‌دهد، با چنین تلقی‌ای از انقلاب می‌توان شخصیت علامه فقیه بزرگوار زمان ما را به درستی ارزیابی کرد و جایگاه حقیقی او را در مجموعه عظیم این انقلاب به درستی شناخت، او مجموعه‌ای از معارف و فرهنگ اسلام بود، فقیه بود، حکیم بود، آگاه از اندوخته‌های فلسفی شرق و غرب بود، مفسر قرآن بود، از علوم اسلامی یعنی علمی که از اسلام نشأت گرفته یا از آن تغذیه کرده است مطلع بود، از اصول، از کلام، از ادبیات، از نجوم و هیئت و ریاضیات و از برخی علوم بی‌نام و نشان دیگر.

شخصیت او در لابلای این دانستنی‌های بسیار به کمک ریاضتی مداوم و دراز مدت پرورده، صیقل یافته و پرداخته شده بود. از کسانی بود که تنها مکتب جامعی چون اسلام می‌تواند امثال او را در دامان پربرکت خویش پرورش دهد.

چهره معنوی او سیمای صلابت مردی بود که ایمانی استوار و عرفانی راستین را با دانشی گسترده و عمیق توأم ساخته و با آمیزه شگفت وجود خویش ثابت کرده بود که اسلام می‌تواند سوز درون دل سوختگان شیفته را با عقل راسخ فرزنانگان فرهیخته یک‌جا گرد آورد، او تلاش و جهاد بی‌انتهای خاموش‌نشده خود را هم به این معجون الهی در آمیخته بود. در یکی از حساس‌ترین دوران‌های حیات اسلام و تشیع جانانه به دفاع از حریم معنویت اسلامی و حکمت و معرفت الهی برخاسته و مفاهیم زیبای اجتماعی اسلام را از آیات کلام الهی استخراج کرده و به عرضه کامل و جامع اسلام پرداخته بود. او مدافعی استوار از ارزش‌های فرهنگ اسلام در برابر بساط نیرنگ مکاتبی بود که با بهره‌گیری از انواع شیوه‌ها و ترفندها بر این فرهنگ الهی تاختن آورده و به تدریج رابطه دل‌ها و مغزها را در بخش‌هایی از جامعه از چشمه‌سار زلال آن گسسته بودند. او که در سفره متاع ارزنده حوزه علمیه قم در شمار درخشنده‌ترین گوهرها بود و به آن مدرسه اسلامی پربرکت ارزش می

بخشید تنها به آن محدود نشده بود و به تدریج در همه حوزه‌های علمی و در همه محافل اسلامی و در سطح وسیع جامعه حضور خود را مجسم تر و برجسته تر می‌ساخت

معارفی که از زبان و قلم او بر صفحه دل‌ها و کاغذها نقش بسته بود از صدها و هزارها زبان و با صدها و هزارها بیان در همه جا منتشر می‌گشت و به همه کس علم و معرفت می‌آموخت. اکنون این چراغ برافروخته و روشنی‌بخش به خاموشی گراییده است اما خورشید طلوع کرده و عالم‌افروز اسلام می‌رود که همه زوایا را در این کشور فرا گیرد. جامعه امروز به سمت همان سرمنزلی پیش می‌رود که او در اندیشه بلند خود آن را می‌دید و به سوی آن بر می‌انگیخت در پیشاپیش این کاروان مردی از سلاله انبیاء و رهبری از زمره عاشقان و عرفان بالله فقیهی بزرگ و اسلام شناس راه می‌پیماید و هدف را می‌نمایاند. عطر دل‌آویز دنیای انبیاء و اولیاء به مشام می‌رسد، آخرت با دنیا در آمیخته و بهشت الهی دریچه‌ای به سوی زمین گشوده است. هنگامه، هنگامه اولیاء و فقها و عرفا است و جای آن فقیه و عارف و سالکی که اکنون به یاد یکمین سالگرد رحلتش گرد آمده‌ایم خالی است، استاد علامه بزرگوار ما باید با گسترش میراث فرهنگی گرانبهایی که گرد آورده و اندوخته بود در جامعه حاضر و شاهد بماند و سر انگشت اشارت او راه درست را به همه راهروان بیاموزد، این مهم به عهده دانش پژوهان و معرفت پروران است و امید که این مجمع بزرگ و محترم از عهده سهم خود در این تکلیف به خوبی برآید

والسلام علیکم و رحمه الله و برکاته

سید علی خامنه ای

رئیس جمهوری اسلامی ایران

منبع: روزنامه جمهوری اسلامی ۱۳۶۱.۸.۲۳ صفحه ۱۲